

IT-95-9-PT
31 MARCH 1999
DIA-1/3473-ae
MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

D19
Prevod /3473-ae
DW

PREDMET BR. IT-95-9

**TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA**

PROTIV

**BLAGOJA SIMIĆA
MILANA SIMIĆA
MIROSLAVA TADIĆA
STEVANA TODORVIĆA
SIME ZARIĆA**

DRUGA IZMIJENJENA OPTUŽNICA

U skladu s ovlaštenjem iz člana 18 Statuta Međunarodnog suda, Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju optužuje:

**Blagoja SIMIĆA
Milana SIMIĆA
Miroslava TADIĆA
Stevana TODORVIĆA
Simu ZARIĆA**

za **ZLOČINE PROTIV ČOVJEČNOSTI, TEŠKE POVREDE ŽENEVSKIH KONVENCIJA iz 1949. i KRŠENJA RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kao što je izneseno u daljem tekstu:

OPŠTI PODACI

1. Opštine Bosanski Šamac i Odžak nalaze se duž sjeverne granice Bosne i Hercegovine uz rijeku Savu, na čijoj drugoj obali je Republika Hrvatska. Opštine se nalaze u oblasti poznatoj kao "Posavski koridor", koji povezuje zapadnu Bosnu i Hercegovinu sa Srbijom na istoku.
2. Godine 1991, nakon što su Slovenija i Hrvatska proglasile nezavisnost u odnosu na Socijalističku Federativnu Republiku

Jugoslaviju (SFRJ), građani Bosne i Hercegovine bili su primorani da razmotre hoće li proglasiti svoju nezavisnost ili ostati u sklopu Jugoslavije. Bosanski Hrvati i bosanski Muslimani većinom su bili za nezavisnost, dok su bosanski Srbi, pod vođstvom Srpske demokratske stranke (SDS) i Jugoslovenske narodne armije (JNA) bili za ostajanje u Jugoslaviji.

3. Bosna i Hercegovina je proglasila nezavisnost u odnosu na Jugoslaviju 29. februara 1992. godine. Međutim, dugo prije toga, SDS i JNA su razrađivale planove za mogući rat, uključujući i stvaranje zasebnih opština pod srpskom kontrolom širom Bosne i Hercegovine. Republika Bosna i Hercegovina priznata je kao nezavisna država od strane Sjedinjenih Država i zemalja Evropske zajednice 7. aprila 1992.

4. Među značajnim aspektima planova SDS-a i JNA bilo je i uspostavljanje isključivo srpske kontrole nad velikim dijelovima teritorije u zapadnoj, sjevernoj i istočnoj Bosni i Hercegovini, koje su u većem dijelu imale brojno stanovništvo bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila. Da bi uspostavili kontrolu nad ovom teritorijom, bosanski Srbi su planirali izolovanje i protjerivanje što većeg broja ne-Srba, u procesu koji je postao poznat pod nazivom "etničko čišćenje".

5. Zbog njihovog položaja na sjevernoj ivici "Posavskog koridora", kontrola nad opštinama Bosanski Šamac i Odžak bila je od ključnog značaja za napore bosanskih Srba da stvore dio teritorije pod srpskom kontrolom koji bi povezao Srbiju na istoku sa krajiškim Srbima u Hrvatskoj i drugim dijelovima zapadne Bosne i Hercegovine.

6. Dana 29. februara 1992, srpske vlasti su proglasile formiranje zasebne "srpske opštine Bosanski Šamac".

7. Dana 17. aprila 1992, srpske vojne snage iz Bosne i Hercegovine, kao i iz drugih dijelova bivše Jugoslavije, nasilno su preuzele vlast u Bosanskom Šamcu i u roku od nekoliko dana stekle kontrolu nad cijelom opštinom Bosanski Šamac. Srbi su tada proglasili da je vlada opštine Bosanski Šamac zamijenjena "srpskom opštinom Bosanski Šamac".

8. Prije 17. aprila 1992, u opštini Bosanski Šamac živjelo je gotovo 17.000 bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana, od ukupno oko 33.000 stanovnika. Nakon što su srpske snage nasilno preuzele vlast u opštini Bosanski Šamac, većina nesrpskog stanovništva je pobjegla ili je bila primorana da napusti to područje, tako da je u maju 1995. godine od tih 17.000 bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana ostalo manje od 300.

9. Oko 13. jula 1992. godine, Prvi krajiški korpus vojske bosanskih Srba nasilno je preuzeo kontrolu nad susjednom opštinom Odžak. Dok su srpske vojne snage napredovale ka Odžaku, većina nesrpskog stanovništva pobjegla je sa tog područja. Ne-Srbi koji nisu pobjegli prije preuzimanja vlasti tada su pobjegli, ili su ubijeni ili otjerani.

10. Prije jula 1992. godine, otprilike 22.500 bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana od ukupno 30.000 stanovnika, živjeli su u opštini Odžak. U novembru 1995. godine, u vrijeme potpisivanja Dejtonskog sporazuma, gotovo svih 22.500 bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana je pobjeglo ili je prisiljeno da napusti opštinu Odžak.

11. Odmah nakon nasilnog preuzimanja vlasti u opštini Bosanski Šamac, srpske vlasti su uspostavile "Krizni štab srpske opštine Bosanski Šamac" (srpski Krizni štab) koji je zamijenio regularno izabranu skupštinu opštine i kontrolisao sve aspekte upravljanja opštinom. U skladu sa svojim planom "etničkog čišćenja", srpske vlasti su pohapsile i pozatvarale veliki broj muškaraca ne-Srba, natjerale mnoge nesrpske stanovnike da napuste svoje domove, preselile mnoge ne-Srbe u druga sela, gdje su držani protiv svoje volje, donijele više diskriminatornih zakona i uredbi usmjerenih protiv ne-Srba, zahtijevale od većine ne-Srba da učestvuju u prisilnom radu, preduzele obimnu pljačku privatne i poslovne imovine ne-Srba, protjerale i deportovale znatan broj nesrpskih stanovnika i na druge načine učinile život toliko nemogućim i mučnim da je većina bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih ne-Srba stanovnika opštine pobjegla ili natjerana da napusti to područje.

12. Nakon vojnog preuzimanja vlasti u opštini Odžak, srpski Krizni štab u Bosanskom Šamcu preuzeo je kontrolu i nad civilnom upravom opštine Odžak. Iako je većina nesrpskih stanovnika pobjegla iz odžačke opštine prije nego što su srpske vojne snage preuzele kontrolu, oni koji su ostali bili su izloženi sličnoj diskriminaciji i tlačenju kao i nesrpski stanovnici u opštini Bosanski Šamac. Mnogim nesrpskim stanovnicima na prinudnom radu u Bosanskom Šamcu bilo je naređeno da učestvuju u pljački privatne i poslovne imovine nesrpskih stanovnika opštine Odžak.

13. Otprilike od 1. septembra 1991. godine do 31. decembra 1993. godine, **Blagoje SIMIĆ**, **Milan SIMIĆ**, **Miroslav TADIĆ**, **Stevan TODORVIĆ** i **Simo ZARIĆ**, zajedno sa drugim pojedincima u Kriznom štabu i drugim političkim, opštinskim i administrativnim tijelima, milicijom i vojskom, počinili su, planirali, podsticali, naređivali ili na drugi način pomagali i doprinosili u kampanji progona i "etničkog čišćenja" i počinili druga ozbiljna kršenja međunarodnog humanitarnog

prava usmjerena protiv bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila koji su živjeli u opštinama Bosanski Šamac i Odžak na teritoriji Bosne i Hercegovine.

OPTUŽENI

14. **Blagoje SIMIĆ**, rođen 1960. godine, je ljekar iz Kruškovog Polja, opština Bosanski Šamac. Od 1991. do 1995. godine **Blagoje SIMIĆ** je bio predsjednik Srpske Demokratske Stranke (SDS) u Bosanskom Šamcu. **Blagoje SIMIĆ** je bio potpredsjednik Gradske skupštine od 1991. do 17. aprila 1992, a od 4. novembra 1991. najmanje do 30. novembra 1992. bio je delegat Skupštine samoproglašene "Srpske Autonomne Oblasti Sjeverna Bosna", kasnije nazvane "Srpska Autonomna Pokrajina Semberija i Majeвица" "Srpske Republike Bosne i Hercegovine". Dana 17. aprila 1992. ili oko tog datuma, **Blagoje SIMIĆ** je imenovan za predsjednika srpskog Kriznog štaba "srpske opštine Bosanski Šamac". Na dan 21. jula 1992. ili oko tog datuma, Krizni štab je preimenovan u "Ratno predsjedništvo srpske opštine Bosanski Šamac", a **Blagoje SIMIĆ** je imenovan za predsjednika Ratnog predsjedništva. Dana 22. januara 1993. ili oko tog datuma, **Blagoje SIMIĆ** je izabran za predsjednika "Skupštine opštine Šamac" i na tom položaju je ostao i nakon objavljivanja prvobitne optužnice u ovom predmetu. Na svakom od ovih položaja, počev od 17. aprila 1992. ili oko tog datuma, i tokom čitavog vremena relevantnog za ovu optužnicu, **Blagoje SIMIĆ** je bio najviši civilni funkcioner opštine Bosanski Šamac.

15. **Milan SIMIĆ**, rođen 9. avgusta 1960. u Sarajevu, školovao se za ekonomistu i radio je za različita preduzeća u Bosanskom Šamcu. U vrijeme nasilnog preuzimanja vlasti u Bosanskom Šamcu, bio je pripadnik Četvrtog odreda, jedinice Teritorijalne odbrane koju je organizovala JNA. Dana 30. maja 1992, **Milan SIMIĆ** je postavljen za predsjednika Izvršnog odbora Skupštine opštine Bosanski Šamac i postao je član srpskog Kriznog štaba. Kao predsjednik Izvršnog odbora, **Milan SIMIĆ** je bio zadužen za poslove upravljanja opštinom, koji su obuhvatali sprovođenje društvenog plana, godišnje izvještaje o budžetu i finansijama, nadzor opštinske stambene politike i urbanističkih potreba, te sprovođenje politike, odluka i drugih uredbi srpskog Kriznog štaba i Ratnog predsjedništva. **Milan SIMIĆ** je razriješen s ovog položaja 24. juna 1993. ili oko tog datuma, nakon što je na njega izvršen atentat u kome je teško ranjen;

16. **Miroslav TADIĆ** zvan Miro Brko, rođen 12. maja 1937. godine u selu Novi Grad, opština Odžak, radio je kao srednjoškolski nastavnik a kasnije je držao kafe "AS" u svojoj kući u Bosanskom Šamcu. Godine 1991, **Miroslav TADIĆ** je postao pripadnik Četvrtog odreda, jedinice teritorijalne odbrane koju je organizovala JNA. Kao pomoćnik komandanta za pozadinu, blisko je saradivao sa Simom ZARIĆEM u okviru njihovih funkcija u Četvrtom odredu. Nakon 17. aprila 1992. godine, **Miroslav TADIĆ** postaje predsjednik "Komisije za razmjenu" Bosanskog Šamca, zadužen da organizuje i obavlja većinu takozvanih "razmjena" zatvorenika putem kojih su nesrpski stanovnici protjerivani iz svojih domova. Ostao je član Komisije za razmjenu najmanje do 1995. godine. Dok je bio na položaju predsjednika Komisije za razmjenu, **Miroslav TADIĆ** je takođe bio član srpskog Kriznog štaba.

17. **Stevan TODOROVIĆ**, rođen 29. decembra 1957. godine, iz Donje Slatine, opština Bosanski Šamac, imenovan je za načelnika policije opštine Bosanski Šamac nakon vojnog zauzimanja grada 17. aprila 1992. godine. Dok je bio na dužnosti načelnika policije, **Stevan TODOROVIĆ** je bio član srpskog Kriznog štaba i bio je na položaju pretpostavljenog u odnosu na sve druge policajce u Bosanskom Šamcu. **Stevan TODOROVIĆ** se školovao za mašinskog inženjera, a prije aprila 1992. godine bio je rukovodilac u fabrici pletenog namještaja.

18. **Simo ZARIĆ** zvan Šolaja, rođen 25. jula 1948. godine u selu Trnjak, opština Odžak, bivši načelnik policije u Bosanskom Šamcu i bivši obavještajac SDB-a (Službe državne bezbjednosti). Godine 1991, **Simo ZARIĆ** je počeo da organizuje i rukovodi jednom jedinicom teritorijalne odbrane pod okriljem JNA, poznatom najprije kao Četvrti odred, a kasnije preimonovanom u Peti bataljon Druge posavske brigade. Nakon formiranja Četvrtog odreda, **Simo ZARIĆ** je imenovan za "pomoćnika komandanta za obavještajni rad, izviđanje, moral i informisanje". Dana 29. aprila 1992. srpski Krizni štab imenovao je **Simu ZARIĆA** za "načelnika Službe za državnu bezbjednost" za Bosanski Šamac. Nakon srpskog zauzimanja Odžaka jula 1992. godine, Krizni štab Bosanskog Šamca imenovao je **Simu ZARIĆA** za "potpredsjednika Ratnog savjeta za pitanja bezbjednosti" opštine Odžak. Na ovim položajima vlasti, **Simo ZARIĆ** je bio direktno odgovoran srpskom Kriznom štabu u Bosanskom Šamcu i od njega je primao naređenja. Dana 1. septembra 1992. godine, **Simo ZARIĆ** je imenovan za "pomoćnika komandanta Druge posavske brigade za moral i informisanje" armije bosanskih Srba. Između aprila i jula 1992. godine, **Simo ZARIĆ** je radio sa Miroslavom TADIĆEM na organizovanju takozvanih "razmjena" zatvorenika putem kojih su nesrpski civili

protjerivani iz svojih domova. **Simo ZARIĆ** je bio pripadnik armije bosanskih Srba do 1995. godine.

OPŠTE POSTAVKE OPTUŽNICE:

19. Ako nije drugačije rečeno, sva djela i propusti navedeni u ovoj optužnici dogodili su se približno od septembra 1991. godine do 31. decembra 1993. godine ili oko tog datuma, u Republici Bosni i Hercegovini na teritoriji bivše Jugoslavije.

20. Za sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, u Republici Bosni i Hercegovini trajalo je stanje oružanog sukoba i djelimične okupacije.

21. Za sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, sve žrtve koje se spominju u ovoj optužnici bile su zaštićene Ženevskim konvencijama iz 1949. godine.

22. Svaki od optuženih po ovoj optužnici bio je dužan da postupava u skladu sa ratnim zakonima i običajima, uključujući i Ženevske konvencije iz 1949. godine.

23. Sva djela i propusti koji su ovdje navedeni kao zločini protiv čovječnosti bili su dio širokog ili sistematskog napada usmjerenog protiv civila bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana koji su živjeli u opštini Bosanski Šamac i Odžak.

24. U svakom paragrafu koji tereti za mučenje, djela su počinjena od strane, ili na podsticanje, ili sa odobrenjem ili znanjem službenog lica ili lica u tom svojstvu, i to sa jednim ili više od sljedećih ciljeva: da bi se dobila informacija ili priznanje od žrtve ili od treće osobe; da bi se žrtva kaznila za neko djelo koje je počinila, ili za koje se sumnjalo da ga je počinila ona sama ili treća osoba; da bi se žrtva ili treća osoba zastrašile ili prinudile; i/ili iz bilo kog drugog razloga koji se temelji na diskriminaciji bilo koje vrste.

25. Svaki optuženi je pojedinačno odgovoran za zločine za koje ga tereti ova optužnica, u skladu sa članom 7(1) Statuta Međunarodnog suda. Pojedinačna krivična odgovornost uključuje planiranje, podsticanje, naređivanje, izvršavanje ili na drugi način pomaganje i doprinošenje u planiranju, pripremi ili izvršenju bilo kog zločina navedenog u članu 2 do 5 Statuta Međunarodnog suda.

26. **Blagoje SIMIĆ** je takode, ili alternativno, kao pretpostavljeni odgovoran za djela svojih potčinjenih prema članu 7(3) Statuta

Međunarodnog suda. Pretpostavljeni je krivično odgovoran za djela svojih potčinjenih ukoliko je pretpostavljeni znao ili imao razloga da zna da će njegovi potčinjeni izvršiti takva djela ili su to već učinili, a pretpostavljeni nije preduzeo potrebne i razumne mjere kako bi takva djela spriječio ili kaznio njihove počinioce.

27. **Stevan TODORVIĆ** je takođe, ili alternativno, kao pretpostavljeni odgovoran za djela svojih potčinjenih prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda. Pretpostavljeni je krivično odgovoran za djela svojih potčinjenih ukoliko je pretpostavljeni znao ili imao razloga da zna da će njegovi potčinjeni izvršiti takva djela ili su to već učinili, a pretpostavljeni nije preduzeo potrebne i razumne mjere kako bi takva djela spriječio ili kaznio njihove počinioce.

28. Paragrafi 19 do 27 ponovo su navedeni i sadržani u svakoj od niže navedenih optužbi.

OPTUŽBE:

TAČKA 1 (Progoni)

29. Približno od septembra 1991. godine, pa najmanje do 31. decembra 1993. godine, **Blagoje SIMIĆ, Milan SIMIĆ, Miroslav TADIĆ, Stevan TODORVIĆ i Simo ZARIĆ** zajedno su sa drugim srpskim civilnim i vojnim službenim licima planirali, podsticali, naređivali, izvršavali, ili na drugi način pomagali i doprinosili u planiranju ili izvršenju zločina protiv čovječnosti, odnosno progona bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi širom opština Bosanski Šamac i Odžak i drugdje na teritoriji Bosne i Hercegovine.

30. Zločin progona je počinjen, izvršen i izveden sljedećim sredstvima:

(a) nasilnim preuzimanjem vlasti u gradovima, mjestima i selima u kojima su živjeli bosanski Hrvati, bosanski Muslimani i drugi nesrpski civili, od strane srpskih snaga;

(b) protupravnim hapšenjem, lišavanjem slobode ili zatočenjem bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, a ne radi njihove zaštite i bezbjednosti;

(c) surovim i neljudskim postupanjem prema bosanskim Hrvatima, bosanskim Muslimanima i drugim nesrpskim civilima, uključujući premlaćivanje, mučenje, prisilni rad i zatočenje u neljudskim uslovima;

(d) deportacijom, nasilnim preseljenjem i protjerivanjem bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila iz njihovih domova i sela, upotrebom sile, zastrašivanjem i prinudom; i

(e) bezobzirnim razaranjem velikih razmjera, pustošenjem i pljačkanjem imovine bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući nastambe, preduzeća, ličnu imovinu i stoku.

31. Približno od 17. aprila 1992. godine pa najmanje do 31. decembra 1993. godine, prije i nakon što je postao predsjednik srpskog Kriznog štaba Bosanskog Šamca i predsjednik Ratnog predsjedništva, **Blagoje SIMIĆ** je počinio, te pomagao i doprinio u izvršenju zločina progona kao što je opisano u paragrafu 29 i 30, između ostalog i kroz sljedeća djela odnosno propuste, učestvujući u:

(a) nasilnom preuzimanju vlasti u opštini Bosanski Šamac od strane srpskih snaga;

(b) izdavanju naređenja, uputstava, odluka i drugih propisa u ime srpskog Kriznog štaba i Ratnog predsjedništva, i davanju odobrenja za druge službene radnje kojima su se kršila prava bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila na jednakost pred zakonom i kojima se narušavalo njihovo pravo na ostvarivanje osnovnih i temeljnih prava;

(c) protupravnom hapšenju, lišavanju slobode i zatočenju bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, a ne radi njihove zaštite i bezbjednosti.

(d) surovom i neljudskom postupanju prema bosanskim Hrvatima, bosanskim Muslimanima i drugim nesrpskim civilima, uključujući premlaćivanje, mučenje, prisilni rad i zatočenje u neljudskim uslovima;

(e) deportaciji, nasilnom preseljenju i protjerivanju bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila iz njihovih domova i sela, upotrebom sile, zastrašivanjem i prinudom; i

(f) bezobzirnom razaranju velikih razmjera, pustošenju i pljačkanju imovine bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući nastambe, preduzeća, ličnu imovinu i stoku.

32. Približno od 17. aprila 1992. godine pa sve do februara 1993. godine, prije i nakon što je postao predsjednik Izvršnog odbora skupštine Bosanski Šamac i član srpskog Kriznog štaba, **Milan SIMIĆ** je počinio, te pomagao i dopriniosio u izvršenju zločina progona, kao što je opisano u paragrafu 29 i 30, između ostalog i kroz sljedeća djela odnosno propuste, učestvujući u:

(a) provođenju naređenja, politike, odluka i drugih propisa koje su donijeli srpski Krizni štab i Ratno predsjedništvo, te u davanju odobrenja za druge službene postupke kojima su kršena prava bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila na jednakost pred zakonom i kojima se narušavalo ostvarivanje njihovih osnovnih i temeljnih prava;

(b) protupravnom lišavanju slobode i zatočenju bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila u neljudskim uslovima, na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, a ne radi njihove zaštite i bezbjednosti;

(c) mučenju i premlaćivanju bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila zatočenih u zatočeničkim logorima, među ostalima i Hasana Bičića, Muhameda Bičića, Perice Mišića, Ibrahima Salkića i Safeta Hadžialijagića.

33. Približno od septembra 1991. godine pa najmanje do 31. decembra 1993. godine, prije i nakon što je postao član i predsjednik Komisije za razmjenu i član srpskog Kriznog štaba, **Miroslav TADIĆ** je počinio, te pomagao i dopriniosio u izvršenju zločina progona, kao što je opisano u paragrafu 29 i 30, između ostalog i kroz sljedeća djela i propuste, učestvujući u:

(a) nasilnom preuzimanju vlasti u opštini Bosanski Šamac od strane srpskih snaga;

(b) protupravnom hapšenju i zatočenju brojnih bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, a ne radi njihove zaštite i bezbjednosti;

(c) surovom i neljudskom postupanju prema bosanskim Hrvatima, bosanskim Muslimanima i drugim nesrpskim civilima, uključujući premlaćivanja, mučenje, prisilni rad i zatočenje u neljudskim uslovima;

(d) deportaciji, prisilnom preseljenju i protjerivanju bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući žene, djecu i starce, iz njihovih domova i sela, putem sile, zastrašivanja i prinude; i

(e) razaranju, pustošenju i pljačkanju imovine bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući nastambe, preduzeća, ličnu imovinu i stoku.

34. Približno od 17. aprila 1992. godine, pa najmanje do 31. decembra 1993. godine, dok je bio načelnik policije u Bosanskom Šamcu i član srpskog Kriznog štaba, **Stevan TODORVIĆ** je počinio, te pomagao i doprinio u izvršenju zločina progona, kao što je opisano u paragrafu 29 i 30, između ostalog i kroz sljedeća djela odnosno propuste, učestvujući u:

(a) nasilnom preuzimanju vlasti u opštini Bosanski Šamac od strane srpskih snaga;

(b) ubistvima, seksualnim nasrtajima i učestalim premlaćivanjima brojnih bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila zatočenih u raznim zatočeničkim logorima u opštini Bosanski Šamac i njenoj okolini;

(c) protupravnom lišavanju slobode i zatočenju bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila u nečovječnim uslovima na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, a ne radi njihove zaštite i bezbjednosti;

(d) surovom i neljudskom postupanju prema bosanskim Hrvatima, bosanskim Muslimanima i drugim nesrpskim civilima,

uključujući premlaćivanja, mučenje, prisilni rad i zatočenje u neljudskim uslovima;

(e) ispitivanju uhapšenih i zatočenih bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila i njihovom prisiljavanju da potpišu lažne i iznuđene izjave;

(f) deportaciji, prisilnom preseljenju i protjerivanju bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući žene, djecu i starce, iz njihovih domova i sela, putem sile, zastrašivanja i prinude; i

(g) izdavanju naredjenja i direktiva kojima su kršena prava bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila na jednakost pred zakonom i kojima se narušavalo ostvarivanje njihovih osnovnih i temeljnih prava;

35. Približno od septembra 1991. godine do približno 31. decembra 1992. godine, prije i dok je bio na različitim položajima kao što su pomoćnik komandanta Četvrtog odreda za obavještanje, izviđanje, moral i informisanje, načelnik Službe za nacionalnu bezbjednost u Bosanskom Šamcu, zamjenik predsjednika Ratnog savjeta za pitanja bezbjednosti u Odžaku i pomoćnik komandanta Druge posavske brigade za moral i informisanje, **Simo ZARIĆ** je počinio, te pomagao i doprinio u izvršenju zločina progona, kao što je opisano u paragrafu 29 i 30, između ostalog i kroz sljedeća djela odnosno propuste, učestvujući u:

(a) nasilnom preuzimanju vlasti u opštini Bosanski Šamac od strane srpskih snaga;

(b) protupravnom hapšenju i zatočenju brojnih bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugi nesrpskih civila na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, a ne radi njihove zaštite i bezbjednosti;

(c) surovom i neljudskom postupanju prema bosanskim Hrvatima, bosanskim Muslimanima i drugim nesrpskim civilima, uključujući premlaćivanja, mučenje, prisilni rad i zatočenje u neljudskim uslovima;

(d) ispitivanju uhapšenih i zatočenih bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila i njihovom prisiljavanju da potpišu lažne i iznuđene izjave;

(e) deportaciji, prisilnom preseljenju i protjerivanju bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući žene, djecu i starce, iz njihovih domova i sela, putem nasilja, zastrašivanja i prinude; i

(f) razaranju, pustošenju i pljačkanju imovine bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući nastambe, preduzeća, ličnu imovinu i stoku.

Ovim postupcima, **Blagoje SIMIĆ**, **Milan SIMIĆ**, **Miroslav TADIĆ**, **Stevan TODORVIĆ** i **Simo ZARIĆ** su planirali, podsticali, naređivali, počinili ili na drugi način pomagali i pridonosili u planiranju, pripremanju i izvršenju sljedećeg:

Tačka 1: Progon na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(h) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 2 - 3

(Deportacija i preseljenje)

36. Približno od 17. aprila 1992. godine do približno 31. decembra 1993. godine, **Blagoje SIMIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili pomagao i doprinio u planiranju, pripremi ili izvršenju protupravne deportacije i prisilnog preseljenja stotina bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući žene, djecu i starce, iz njihovih domova u opštini Bosanski Šamac u druge zemlje ili u dijelove Republike Bosne i Hercegovine koji nisu bili pod kontrolom srpskih snaga.

37. Približno od 17. aprila 1992. godine do približno 31. decembra 1993. godine, **Miroslav TADIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili pomagao i doprinio u planiranju, pripremi i izvršenju protupravne deportacije i prisilnog preseljenja stotina bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući žene, djecu i starce, iz njihovih domova u opštini Bosanski Šamac u druge zemlje ili u dijelove Republike Bosne i Hercegovine koji nisu bili pod kontrolom srpskih snaga.

38. Približno od 17. aprila 1992. godine do približno 31. decembra 1993. godine, **Stevan TODORVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili pomagao i doprinio u planiranju, pripremi i izvršenju protupravne deportacije i prisilnog preseljenja stotina bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući žene, djecu i starce, iz njihovih domova u opštini Bosanski Šamac u druge zemlje ili u dijelove Republike Bosne i Hercegovine koji nisu bili pod kontrolom srpskih snaga.

39. Približno od 17. aprila 1992. godine pa najmanje do 31. decembra 1992. godine, **Simo ZARIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili pomagao i doprinio u planiranju, pripremi ili izvršenju protupravne deportacije i prisilnog preseljenja stotina bosanskih Hrvata, bosanskih Muslimana i drugih nesrpskih civila, uključujući žene, djecu i starce, iz njihovih domova u opštini Bosanski Šamac u druge zemlje ili u dijelove Republike Bosne i Hercegovine koji nisu bili pod kontrolom srpskih snaga.

Ovim postupcima, **Blagoje SIMIĆ**, **Miroslav TADIĆ**, **Stevan TODORVIĆ** i **Simo ZARIĆ** su planirali, podsticali, naređivali, počinili ili pomagali i doprinili u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 2: Deportacija, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(d) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 3: Protupravna deportacija i preseljenje, **TEŠKA POVREDA ŽENEVSKIH KONVENCIJA** iz 1949. godine (u daljnjem tekstu "teška povreda"), kažnjivo prema članu 2(g) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 4 - 6

(Lišavanje života Ante Brandića)

40. Približno 29. jula 1992. godine, u hodniku zgrade policije (SUP-a) u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODORVIĆ** i ostali ubili su Antu Brandića zvanog Anteša tako što su ga u više navrata tukli i udarali policijskim palicama i teškim čizmama. Tim postupcima **Stevan TODORVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i doprinio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 4: Ubistvo, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(a) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 5: Ubistvo, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija; i

Tačka 6: Hotimično lišavanje života, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(a) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 7-9

(Premlaćivanja u zgradi policije (SUP-a))

41. Približno 29. jula 1992. godine u hodniku zgrade policije (SUP-a) u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODORVIĆ** i drugi u više su navrata tukli i udarali Envera Ibralića, Hasana Jašarevića, Omera Nalića i fra Jozu Puškarića policijskim palicama i teškim čizmama, nanoseći žrtvama fizičke povrede. Tim postupcima **Stevan TODORVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i dopriniosio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 7: Nečovječna djela, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(i) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 8: Surovo postupanje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija; i

Tačka 9: Hotimično nanošenje velikih patnji, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(c) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 10-12

(Premlaćivanje Silvestra Antunovića)

42. Približno 15. jula 1992. godine, u fiskulturnoj sali osnovne škole u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODORVIĆ** i ostali u više su navrata tukli Silvestra Antunovića velikom drvenom toljagom. Od posljedica premlaćivanja, Silvestar Antunović ostao je djelimično paralizovan te je pretrpio druge teške fizičke povrede. Tim postupcima **Stevan TODORVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i dopriniosio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 10: Nečovječna djela, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(i) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 11: Surovo postupanje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija.

Tačka 12: Hotimično nanošenje velikih patnji, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(c) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 13-15

(Premlaćivanja u zatočeničkim centrima)

43. U nekoliko navrata između 17. aprila 1992. godine i 21. novembra 1992. godine, u osnovnoj i srednjoj školi, te zgradi Teritorijalne odbrane u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODOROVIĆ** i ostali tukli su mnoge muškarce civile zatočene u tim zgradama, među ostalima i Hasana BIČIĆA, Kemala BOBIĆA, Hasana ČERIBAŠIĆA, Abdulaha DRLJAČIĆA, Zlatka DUBRIĆA, Roka JELAVIĆA i Hasana SUBAŠIĆA. Od posljedica premlaćivanja, ti muškarci civili pretrpjeli su razne fizičke povrede. Tim postupcima **Stevan TODOROVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i doprinio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 13: Nečovječna djela, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(i) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 14: Surovo postupanje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija; i

Tačka 15: Hotimično nanošenje velikih patnji, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(c) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 16-18
(Seksualni nasrtaji)

44. Dana 13. juna 1992. godine ili približno tada, u hodniku zgrade policije (SUP-a) u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODOROVIĆ** je prisilio svjedoka A i svjedoka B da jedan drugome rade felacio u prisustvu nekoliko drugih zatvorenika i čuvara. Tim postupcima, **Stevan TODOROVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i dopriniosio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 16: Silovanje (koje uključuje i druge oblike seksualnog nasrtaja), **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(g) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 17: Ponižavajuće i degradirajuće postupanje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(c) Ženevskih konvencija; i

Tačka 18: Mučenje i nečovječno postupanje, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(b) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 19-21
(Seksualni nasrtaji)

45. Dana 10. maja 1992. godine ili približno tada, dok se nalazio u kancelariji u zgradi policije (SUP-a) u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODOROVIĆ** je naredio svjedoku C i svjedoku D da jedan drugome rade felacio. Tim postupcima **Stevan TODOROVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i dopriniosio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 19: Silovanje (koje uključuje i druge oblike seksualnog nasrtaja), **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(g) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 20: Ponižavajuće i degradirajuće postupanje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(c) Ženevskih konvencija; i

Tačka 21: Mučenje i nečovječno postupanje, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(b) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 22-24
(Seksualni nasrtaji)

46. Sredinom maja 1992. godine ili približno tada, dok se nalazio u prostoriji u zgradi policije (SUP-a) u Bosanskom Šamcu, **Stevan TODOROVIĆ** je naredio svjedoku E i svjedoku F da jedan drugome rade felacio. Tim postupcima **Stevan TODOROVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i doprinomio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 22: Silovanje (koje uključuje i druge oblike seksualnog nasrtaja), **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(g) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 23: Ponižavajuće i degradirajuće postupanje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(c) Ženevskih konvencija; i

Tačka 24: Mučenje i nečovječno postupanje, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(b) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 25-27
(Mučenje Omera Nalića)

47. Približno 19. juna 1992. godine, u osnovnoj školi u Bosanskom Šamcu prilikom ispitivanja Omera Nalića o radio uređaju, **Stevan TODOROVIĆ** je naredio trojici muškaraca da istuku Omera Nalića. Tim postupcima **Stevan TODOROVIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i doprinomio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 25: Mučenje, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(f) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 26: Mučenje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija; i

Tačka 27: Mučenje i nečovječno postupanje, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(b) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 28-32

(Premlaćivanje i mučenje Hasana Bičića, Muhameda Bičića,
Perice Mišića i Ibrahima Salkića)

48. Jedne noći između približno 10. juna i 3. jula 1992. godine, u hodniku fiskulturne sale osnovne škole u Bosanskom Šamcu, **Milan SIMIĆ**, tada predsjednik Izvršnog odbora Skupštine opštine Bosanski Šamac i član srpskog Kriznog štaba, a u pratnji drugih Srba, istukao je Hasana Bičića, Muhameda Bičića, Pericu Mišića i Ibrahima Salkića raznim oružjem. **Milan SIMIĆ** je nogom udarao Hasana Bičića, Muhameda Bičića, Pericu Mišića i Ibrahima Salkića u polne organe i ispalio hitac iznad glave Hasana Bičića, Muhameda Bičića, Perice Mišića i Ibrahima Salkića.

Ovim postupcima **Milan SIMIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i doprinosa u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 28: Nečovječni postupci, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(i) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 29: Mučenje, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(f) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 30: Surovo postupanje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija;

Tačka 31: Mučenje i nečovječno postupanje, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(b) Statuta Međunarodnog suda; i

Tačka 32: Hotimično nanošenje velikih patnji, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(c) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 33-37

(Premlaćivanje i mučenje Safeta Hadžialijagića)

49. Jedne noći u junu 1992. godine ili približno tada, u hodniku fiskulturne sale osnovne škole u Bosanskom Šamcu, **Milan SIMIĆ**, tada predsjednik Izvršnog odbora Skupštine opštine Bosanski Šamac i član

srpskog Kriznog štaba, a u pratnji drugih Srba, udario je Safeta Hadžialijagića nogama i raznim oružjem. **Milan SIMIĆ** je stavio cijev svog pištolja Safetu Hadžialijagiću u usta. Za vrijeme premlaćivanja, ostali muškarci Srbi koji su bili u pratnji **Milana SIMIĆA** više su puta žrtvi svukli pantalone i prijetili da će mu odsjeći penis. U toku premlaćivanja, **Milan SIMIĆ** je ispaljivao hice Safetu Hadžialijagiću iznad glave.

Ovim postupcima **Milan SIMIĆ** je planirao, podsticao, naređivao, počinio ili na drugi način pomagao i doprinio u planiranju, pripremi ili izvršenju sljedećeg:

Tačka 33: Mučenje, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(f) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 34: Nečovječni postupci, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članu 5(i) Statuta Međunarodnog suda;

Tačka 35: Surovo postupanje, **KRŠENJE RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kažnjivo prema članu 3 Statuta Međunarodnog suda a priznato članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija.

Tačka 36: Mučenje i nečovječno postupanje, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(b) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 37: Hotimično nanošenje velikih patnji, **TEŠKA POVREDA**, kažnjivo prema članu 2(c) Statuta Međunarodnog suda.

/potpis na originalu/

Louise Arbour

Tužilac

30-3-99AS